

Policy

BESLUTSDATUM:	2019-03-06
BESLUT AV:	Direktionen
ANSVARIG AVDELNING:	Avdelningen för finansiell stabilitet
FÖRVALTNINGSANSVARIG:	Chefen för avdelningen för finansiell stabilitet
GÄLLER FRÅN:	2019-03-06
Senast granskad:	2019-03-06

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2019:00357

Policy för prissättning av särskilt likviditetsstöd

Om Riksbanken ger särskilt likviditetsstöd (även kallat nödkredit) kommer räntan att inkludera ett påslag vars storlek avgörs av de specifika omständigheterna i fallet.¹ Följande principer ska gälla för beräkning av räntepåslaget:

- I. Räntan ska vara så hög att institut som beviljas särskilt likviditetsstöd inte därigenom får en fördel gentemot andra institut. Räntan ska alltså vara högre än vad andra jämförbara institut kan låna till på marknaden.²
- II. Räntan ska kompensera Riksbanken för kreditrisken i utlåningen. Kreditrisken bestäms bland annat utifrån motpartsrisken, det vill säga risken att motparten inte kan återbetala sina skulder, och risken för värdeförändringar på de säkerheter som Riksbanken erhåller.
- III. Räntan ska även spegla vilken typ av händelse som ligger till grund för det särskilda likviditetsstödet. I synnerhet ska Riksbanken ta hänsyn till hur riskerna i institutets verksamhet – exempelvis kreditrisk, marknads- och likviditetsrisk samt operativ risk – skapat behovet av likviditetsstöd. Dessa risker ligger sedan till grund för bedömningen av Riksbankens kreditrisk i samband med likviditetsstödet. Likviditetsriskerna är i sammanhanget av särskild betydelse. Om institutet historiskt haft en otillräcklig likviditetstäckningsgrad (LCR) i någon väsentlig valuta eller på annat sätt visat brister i hanteringen av likviditetsriskerna ska räntan sättas högre.³ Med otillräcklig likviditetstäckning avses en LCR-nivå som

¹ Utöver räntan kan värderingsavdragen på de säkerheter som Riksbanken tar emot vid utlåningen ändras.

² "Institut" avser här ett bankinstitut i enlighet med vad som framgår av 6 kap. 1 § första stycket riksbankslagen och ett svenskt företag som står under tillsyn av Finansinspektionen, se 6 kap. 8 § riksbankslagen.

³ En väsentlig valuta är en valuta som utgör mer än fem procent av en banks totala skulder, enligt Baselöverenskommelsen och Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om LCR. Andelen finansiering i en viss valuta kan variera över tid och därmed även vilka valutor som är väsentliga enligt denna definition.

historiskt har understigit 100 procent. Denna nivå är förenlig med lägstanivån enligt Baselöverenskommelsen och EU-regelverket.⁴

Bakgrund

Likviditetsproblem i banksektorn kan orsaka finansiell instabilitet och störa den penningpolitiska transmissionen, och därmed ha negativa effekter på samhällsekonomin. För att motverka dessa problem får Riksbanken enligt 6 kap. 8 § riksbankslagen ge likviditetsstöd på särskilda villkor till banker och vissa andra institut under Finansinspektionens tillsyn. Detta innebär också att bankers och andra instituts risktagande kan påverka Riksbankens balansräkning och dess kreditrisk genom att de eller kan komma att bli motparter till Riksbanken.

Denna policy syftar till att på förhand tydliggöra principerna när Riksbanken prissätter sådant särskilt likviditetsstöd. Institut som beviljas särskilt likviditetsstöd ska inte därigenom få en fördel jämfört med andra institut, vilket innebär att räntan ska vara högre än vad andra jämförbara institut kan låna till på marknaden. Policyn kan därmed minska de snedvridande effekterna som ett särskilt likviditetsstöd kan ha på konkurrensen mellan instituten.

Hur banker och andra institut hanterar likviditetsrisker under normala omständigheter påverkar sannolikheten för att de får problem och därmed behöver likviditetsstöd. Med en tydlig policy för likviditetsstöd kan Riksbanken minska bankernas och andra instituts incitament att ta stora likviditetsrisker. I förlängningen kan policyn därmed minska Riksbankens kreditrisk i rollen som sista låneinstans i kris.

---

⁴ Se "Basel III: The Liquidity Coverage Ratio and liquidity risk monitoring tools", Basel Committee on Banking Supervision, januari 2013 och Kommissionens delegerade förordning 2015/61, oktober 2014.